

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1951

Vyhlásené: 10.04.1951 Časová verzia predpisu účinná od: 01.01.1952 do: 30.06.1966

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

24.

Vládne nariadenie zo dňa 13. februára 1951 o lekároch.

Vláda Československej republiky nariaďuje podľa § 4 ods. 1 zákona č. 170/1950 Sb., o zdravotníckych povolaniach:

§ 1.

Úlohou lekára je poskytovať svedomite účelnú a hodnotnú zdravotnú starostlivosť s osobitným zameraním na starostlivosť ochrannú, dbať o sústavné zvyšovanie zdravotnej úrovne a zdravotného uvedomenia ľudu, prispievať na zlepšenie práce ostatných zdravotníckych pracovníkov a odborne viesť ich činnosť; túto úlohu plní predovšetkým odbornou prácou vo výkonných zariadeniach verejnej zdravotnej starostlivosti alebo účasťou na jej organizovaní, vedení a kontrole.

§ 2.

Lekárske povolanie môže vykonávať československý občan, ktorý je bezúhonný, telesne a duševne spôsobilý a podrobil sa s úspechom záverečným skúškam na lekárskej fakulte v Československej republike a složil lekársky sľub.

§ 3.

Ministerstvo zdravotníctva môže povoliť výkon lekárskeho povolania cudzincovi alebo tomu, kto nadobudol odbornú spôsobilosť na vysokej škole v cudzine, ak sú podľa svojho vzdelania a praktickej činnosti spôsobilí na výkon tohto povolania. Ministerstvo zdravotníctva môže toto povolenie viazať na úspešný výkon skúšky.

§ 4.

Aby lekári mohli dobre plniť úlohy im uložené, najmä, aby sa zabezpečilo, že úroveň ich odbornej práce zodpovie súčasnému stavu vedy, zúčastnia sa na školení a výcviku, poprípade na výcviku potrebnom pre získanie osobitnej spôsobilosti v určitom odbore. Na úspešný výsledok tohto školenia alebo výcviku možno viazať ďalší výkon lekárskeho povolania vôbec alebo v určitom odbore. Školenie a výcvik lekárov vedie Ministerstvo zdravotníctva po dohode so zúčastnenými ministerstvami.

§ 5.

(1) Ministerstvo zdravotníctva vedie rozmiesťovanie lekárov podľa jednotného hospodárskeho plánu tak, aby sa zabezpečila predovšetkým zdravotná starostlivosť v rámci národného poistenia, zvlášť však zdravotná starostlivosť o pracujúcich na závodoch.

(2) Pôsobisko lekárov určujú krajské národné výbory podľa smerníc Ministerstva zdravotníctva; ak ide o premiestnenie lekára na pôsobisko v inom kraji, alebo ak to vyžaduje iný dôležitý všeobecný zdravotný záujem, určuje pôsobisko Ministerstvo zdravotníctva.

[Red. poznámka:

Podľa prílohy A bodu 9 predpisu č. 122/1951 Zb. sa prenáša pôsobnosť v § 5 ods. 2 tohto zákona z ústredného úradu na okresné národné výbory v predmete pôsobnosti „Premiestňovanie lekárov a dentistov na pôsobisko v inom kraji, ak sa zúčastnené krajské národné výbory na premiestnení dohodnú.“]

§ 6.

Krajský národný výbor, popřípade Ministerstvo zdravotníctva uloží lekárovi pri určení pôsobiska alebo kedykoľvek pozdejšie určitý pracovný záväzok v odbore verejnej zdravotnej starostlivosti, a ak to vyžaduje dôležitý všeobecný zdravotný záujem, aj osobitné úlohy na čas mimoriadnej potreby.

§ 7.

Krajský národný výbor zakáže výkon povolania lekárovi, ktorý nespĺňa podmienky výkonu svojho povolania. Rovnaké opatrenie môže urobiť krajský národný výbor u lekára, ktorý neplní povinnosti uložené mu zákonom o zdravotníckych povolaniach alebo predpismi vydanými podľa neho.

§ 8.

O náhradách za výdavky, ktoré vzniknú lekárovi prevzatím a plnením povinností uložených mu podľa zákona o zdravotníckych povolaniach a predpisov vydaných podľa neho, platia predpisy o náhradách cestovných, sťahovacích a iných výdavkov, popřípade predpisy o náhradách výdavkov účastníkom školenia.

§ 9.

Ustanovenia §§ 5 až 8 sa nevzťahujú na lekárov brannej moci. Pre lekárov Sboru národnej bezpečnosti a Sboru väzenskej stráže platia tieto ustanovenia, len pokiaľ ide o výkon ich povolania mimo tohto ich služobného (pracovného) pomeru; pri určovaní pôsobiska a pri ukladaní pracovných záväzkov a mimoriadnych úloh sa týmto lekárom umožní nerušené plnenie povinností plynúcich z ich služobného (pracovného) pomeru.

§ 10.

(1) Bližšiu úpravu výkonu lekárskeho povolania, s výnimkou lekárov brannej moci, Sboru národnej bezpečnosti a Sboru väzenskej stráže, vykoná Ministerstvo zdravotníctva po dohode so zúčastnenými ústrednými úradmi a po súčinnosti s jednotnou odborovou organizáciou vyhláškami v úradnom liste. Prítom vydá najmä podrobnejšie predpisy

a) o úlohách lekárov,

b) o podmienkach pre povolenie výkonu lekárskeho povolania cudzincovi alebo tomu, kto nadobudol odbornú spôsobilosť v cudzine,

- c) o školení a výcviku lekárov,
- d) o náhrade za výdavky uvedené v § 8.

(2) Bližšiu úpravu výkonu povolania lekárov Sboru národnej bezpečnosti a Sboru väzenskej stráže vykonajú všeobecnými právnymi predpismi ministerstvá národnej bezpečnosti a spravodlivosti po dohode s Ministerstvom zdravotníctva.

§ 11.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1951; vykonajú ho ministri zdravotníctva, národnej obrany, národnej bezpečnosti a spravodlivosti po dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Zápotocký v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

Kopřiva v. r.

Dr. Rais v. r.

Plojhar v. r.

